

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakvéleményei

Számítógépi programalkotás jogi védelme

Ügyszám: SZJSZT 27/07/1.

A Fővárosi Bíróság által feltett kérdés:

A) A Fővárosi Bíróság 2007. július 3-i, 8.P.27.820/2004/50 sz. végzésében feltett kérdések:

- 1) A felperes által csatolt program a keresetlevélben is említett, de az előzőekben a bíróság által is ismertetett analitikus bankszámla vezetési rendszert, és a hozzá integrált banki modulokat, illetőleg teljes kisbanki integrált rendszert tartalmaz-e?
- 2) A felperes által POLARIS rendszernek nevezett programalkotás elkészítéséhez szükséges volt-e az általános fejlesztői ismertek mellett különleges szakértelmet igénylő személy igénybevétele, aki banki, pénzügyi, stb. szakmai ismeretekkel rendelkezik?
- 3) A felperes által csatolt anyagból kitűnik-e az, hogy ilyen speciális szakismerettel rendelkező személy is részt kellett hogy vegyen a POLARIS rendszer megalkotásában?
- 4) Az alperesek által becsatolt programverzió, amely jelzésük szerint 2001. júliusi állapotú, mennyiben hasonlít a felperes által becsatolt programalkotáshoz általában, ha a felperesi programalkotás speciális ismereteket igénylő szakember közreműködésével jött létre, nyomon követhető-e ugyanez az alperesek által becsatolt programban?
- 5) Az alperesek által elkészített program megszületéséhez hozzávetőlegesen mennyi időre volt szükség?
- 6) A keresetlevél mellékletét képező F/4. alatti demo változat az alperesek által csatolt program demo változata lehet-e?
- 7) A felperesek által és az alperesek által csatolt programok összehasonlítása alapján, illetőleg az alperesek által létrehozott program elkészítésének időszükséglete folytán lehetséges-e az, hogy az alperesek a felperesnél készített programot használták fel túlnyomó részben, vagy teljes egészében a maguk által elkészített programalkotásnál, vagy csak arról van szó esetlegesen, hogy az analitikus bankszámla vezetési rendszer és a hozzá integrált banki modulok, illetőleg teljes kisbanki integrált rendszer elkészítéséhez szükséges, az általános fejlesztői, mérnöki tevékenységen túli egyéb ismereteket a felperesnél szerezhették meg?

B) A Fővárosi Bíróság kérte továbbá a következő – az alperes 2007. október 11-i, A/56/1. sz. beadványában feltett kérdések – megválaszolását is:

- 8) A felperesi és az alperesi szoftver közötti esetleges hasonlóság oka lehetett-e a K. Kft. valamint B. J. között 1999. április 12. napján megkötött szoftverfejlesztésre vonatkozó megállapodás eredményeképpen létrejött szoftver, amelyeket B. J. III. r. alperes – mint a vagyoni jogokkal rendelkező személy – felhasznált a felperesnél végzett munkája során? (A kérdéses szerződés fellelhető az alperesek, mint megrendelők kérésére készült M. G. szakértői anyagban.)
- 9) Elektronikus aláírás hiányában mennyiben bizonyítható a felperes által sajátjának mondott szoftver keletkezési ideje és folyamatos érintetlensége?
- 10) Elektronikus aláírás hiányában kizárható-e szakértői eszközökkel a felperes által sajátjaként feltüntetett szoftver utólagos módosítása?

- C) A Fővárosi Bíróság 8.P.27.820/2004/57. sz. végzésével a fentiekén túl még azt is kérte, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület a vizsgálódása során mind az alperes fenti B) pontban idézett kérdéseit, mind pedig a felperesi képviselő alábbi, 2007. október 12-én 11h-kot tett nyilatkozatát vegye figyelembe:

Felperesi képviselő: "Észrevételezem azt, hogy a Szakértő Testület feladata nem terjed ki szerződések és azok tartalmának vizsgálatára, vagy a szerződés alapján való teljesítésére, másrészt pedig az alperesek olyan kérdést tettek fel, amelyre vonatkozóan semmiféle tényállásfeltárás nem történt, már csak azért sem, mert az alperesek megtagadták nyilatkozattételüket azzal, hogy nem kívánják magukat esetlegesen bűncselekmény elkövetésével vállalni."

Az eljáró tanács szakértői véleménye:

A szakértő testület eljárása során megállapította, hogy a bíróság által feltett kérdések megválaszolása olyan speciális informatikai, pénzügyi, banki ismereteket egyaránt igénylő előzetes vizsgálatok elvégzésétől függ, amelyekhez a testület – hatásköréből következően – nem rendelkezik a szükséges szakértelemmel. Mindenekelőtt: annak hiteles megállapítása, hogy egy adott számítástechnikai programalkotás "analitikus bankszámla vezetési rendszert, és a hozzá integrált banki modulokat, illetőleg teljes kisbanki rendszert tartalmaz-e" (lásd a bíróság 1. kérdését), lényegében átfogó, a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 101/A. §-a szerinti megfeleléségi vizsgálatokra is kiterjedő, a befektetési és az árutőzsdéi szolgáltatási tevékenység, az értékpapír letéti őrzés, az értékpapír letétkezelés, valamint az elszámlolóházi tevékenység végzéséhez szükséges személyi, tárgyi, technikai és biztonsági feltételeiről szóló 283/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet 7. § (1) b) pontjában előírt, e tekintetben a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) vonatkozó előírásait is kielégítő bankinformatikai audit elvégzését igényli. Hasonló a helyzet az ezt követően megválaszolható 2. 3. és 4. és további kérdésekkel is: annak megállapítása, hogy a különleges szakértelmet igénylő személy részvétele szükséges volt-e a programalkotás elkészítéséhez, illetve, hogy ugyanez nyomon követhető-e az alperesek által becsatolt programban, annak elemzését igényli, hogy a hivatkozott programalkotások *funkcionálisan* is megfelelnek-e az említett tőkepiaci szabályoknak, hiszen csak ebből vonható le olyan következtetés, hogy az informatikai, pénzügyi, banki ismereteket egyaránt igénylő "különleges szakértelem" megléte kimutatható a programalkotások elkészítésében.

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet 6.§ (2) bekezdése értelmében „ha a szakértői vélemény kialakításához olyan különleges szakismeretre is szükség van, amellyel a Szakértő Testület tagjai nem rendelkeznek, tanácskozási joggal külső szakértő közreműködése is igénybe vehető.”

Ezt követően a Szerzői Jogi Szakértő Testület elnöke 2007. október 15-én kelt iratában kezdeményezte dr. Novotny László kirendelését a Fővárosi Bíróságon. A Testület elnöke beadványában jelezte, hogy dr. Novotny László (i) egy olyan korábbi időszakban dolgozott az E. könyvvizsgáló cégnél, amikor ez a cég a felperes könyvvizsgálója volt, illetve (ii) a felperes egyik – a perben érintettől eltérő – banki szoftverével kapcsolatban már végzett szoftver-auditálást. A Testület elnöke azt is jelezte, hogy a Testület megítélése szerint ezek a körülmények nem olyanok, amelyek a Pp. 178.§ (1) bekezdés, illetve 13.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti kizáró ok lenne. Dr. Novotny László kizárását a Tisztelt bíróság és a peres felek sem tartották indokoltnak.

Dr. Novotny László informatikai szakvéleményét 2008. június 24. napján juttatta el a Szerzői Jogi Szakértő Testülethez, ezt követően került sor az eljáró tanács ülésére. Az ülésen – a Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet már hivatkozott 6.§ (2) bekezdése alapján – az informatikai szakvéleményt készítő dr. Novotny László is jelen volt.

Az eljáró tanács dr. Novotny László informatikai szakvéleményét (a továbbiakban: „Informatikai szakvélemény”) ülésén megvizsgálta és megállapította, hogy egyetért annak azon részével, amely a bíróság, illetve a peres felek fentebb ismertetett kérdéseire adott válaszokat tartalmazza (ld. az Informatikai szakvélemény "Összefoglaló értékelés" című 3. fejezetét).

Megállapította ugyanakkor az eljáró tanács azt is, hogy az Informatikai szakvélemény ezt meghaladóan olyan megállapításokat, következtetéseket is tartalmaz, amelyek megtételére részben nem volt szükség a Tisztelt Bíróság által feltett kérdések megválaszolására, részben pedig meghaladja a Szerzői Jogi Szakértő Testület hatáskörét. Ezeket a megállapításokat és következtetéseket az eljáró tanács a jelen szakvélemény meghozatalakor olyan *háttéranyagnak* tekintette, amelyek az eljáró tanács jelen szakvéleményének nem képezhetik részét és nem befolyásolták a jelen szakvélemény megállapításait sem, ugyanakkor a Tisztelt Bíróság döntését elősegíthetik.

A fentieket követően az eljáró tanács az alábbiak szerint válaszolja meg a Tisztelt Bíróság és a peres felek által feltett kérdéseket.

Ad 1. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 1. albekezdése):

„Mind a POLARIS, mind a GLOBE rendszer tartalmaz kisbanki integrált rendszert, de egyik rendszerről sem lehet kijelenteni, hogy „teljes kisbanki integrált rendszert tartalmaz”, mivel minden rendszerhez csatolható olyan funkcionális kiegészítés, amely egy-egy speciális banki feladat ellátására alkalmas.

A felperes által csatolt program nem tekinthető az összehasonlítás alapjául, mivel nem definiált fogalom az, hogy mit neveznek „teljes kisbanki integrált rendszernek”. A teljesség fogalmát, mint olyat csak ahhoz viszonyítva lehet alkalmazni, hogy mi egy megrendelő elvárása, és az elvárásoknak a szállító milyen eredményességgel tesz eleget. Azaz relatív, teljes rendszernek az nevezhető, amely a specifikált feladatoknak teljes mértékben hiánytalanul megfelel. Tehát az I. Rt. által szállított rendszer nem tekinthető teljes egészét képező rendszernek, mert leszállított állapotában nem felelt meg a megrendelő elvárásainak.

A „kisbank” elnevezés elsősorban üzleti méretre utal, annak pontos határai nincsenek definiálva.

Az „integrált rendszer” elnevezés azt a tulajdonságot takarja, hogy egy program különböző moduljai olyan összekapcsolásban állnak egymással, hogy a modulok közötti adatforgalom automatikusan, adatvesztés és adatmódosulás nélkül megvalósítható. Integráltság nem csak egy azonos program különböző moduljai között, hanem eltérő programok összekapcsolásával is megvalósulhat megfelelő interfész kapcsolatokkal.”

Ad 2. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 2. albekezdése):

„A különleges szakértelem fogalma szintén olyan kategória, amely két fél megállapodásától függően egy fejlesztés elvégzéséhez általuk delegáltak ismeretei és fejlesztési módszerük szerint definiálható. Azaz a „különleges szakértelmet igénylő személy igénybevétele” értelmezése nem szerzői jogi kérdéskör, és nem is informatikai szakértői kompetencia, hanem a feladat teljesítésének módját és sajátosságait hordozza magában, hasonlóan az előző kérdéshez. Azt, hogy mit, és milyen környezetben nevezünk különleges szakértelmnek relatív tényező, így ennek megítélése az egyes érintett szereplők elvégzendő feladatain és az együttműködők közötti feladatmegosztástól függ.

A POLARIS rendszer kifejlesztéséhez, mint minden banki rendszer fejlesztéséhez szükség volt speciális banki ismeretekkel rendelkező fejlesztőre, de a speciális banki ismereteket lehet saját erőforrásból, és lehet külső erőforrásokból is biztosítani. A POLARIS rendszer fejlesztésével kapcsolatos dokumentumokból az a tény derült ki, hogy a banki ismeretek a fejlesztők esetében hiányosak voltak, ezért a Siklós- és Vidéke Takarékszövetkezet belső erőforrásait és segítségét használták fel a fejlesztéshez.”

Ad 3. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 3. albekezdése):

„Ennek megállapítása és eldönthető módon való megválaszolása az előző felperesi (2) számú kérdésre adott választ is figyelembe véve nem lehetséges, illetve utólagos magyarázata mind az alperes mind felperes részéről aggályosnak lenne tekinthető, mivel, - bár dokumentálható dologról van szó, - erre utaló, vagy ezen utalásnak megfelelő nyilatkozat, dokumentum az ügyben nem áll rendelkezésre. Azt, hogy adott időpontban, adott feladat elvégzéséhez ki és milyen kompetenciával bírt (a pénzügyi szakemberek a feladat meghatározásával jelölték meg a speciális szakismereteket, vagy a fejlesztők maguk is rendelkeztek ilyen ismeretekkel, vagy ez a kettejük közötti együttműködés eredménye) utólagosan nem határozható meg. Ennek oka, hogy az ami mérhető dolog az az, hogy valaki tud-e programozni egy adott programnyelven vagy sem. Azt, hogy valaki, aki egy terület szakembere, és el tudja végezni a rá bízott feladatokat attól ez önmagában nem tekinthető speciálisnak.”

Ad 4. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 4. albekezdése):

„A Bíróság a kérdésben olyan összehasonlítást kér, amely a rendszerek tekintetében nem összehasonlítási alap. Mint előzőekben is megfogalmazásra került, minden banki rendszer esetében funkcionális egyezőség fennállhat, hiszen ugyanazon feladatok ellátására irányuló rendszerekről van szó. Ezen feladatok megvalósításával kapcsolatos követelmények egy részét normatív erejű előírások (például PSZÁF irányelvek, rendeletek) is tartalmazzák, mint például:

- 1996. évi CXII. törvény a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról
- 2000. évi C. törvény a számvitelről
- 2003. évi XV. törvény a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról
- 251/2000. (XII.24.) Korm. rendelet a befektetési vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól

- 207/1996 (XII.23.) Korm. rendelet a hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményeiről
- 283/2001 (XII.26) Korm. rendelet a befektetési és az árutőzsdei szolgáltatási tevékenység, az értékpapír letéti őrzés, az értékpapír letétkezelés, valamint az elszámolóházi tevékenység végzésének személyi, tárgyi, technikai és biztonsági feltételeiről
- 232/2001. (XII. 10.) Korm. rendelet a pénzforgalomról, a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről
- 172/1997. (X. 6.) Korm. rendelet a pénztárak központi nyilvántartásával összefüggő egyes feladatokról, a pénztáraknak, valamint a foglalkoztatóknak a pénztártagra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségéről
- 37/1996 (XII.28.) PM rendelet az értékpapírkód elemeinek tartalmi meghatározásáról
- 3/2008. (II. 26.) PM rendelet a hitelintézetek által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról
- 5/2004. (II. 12.) PM rendelet befektetési szolgáltató és a külföldi székhelyű befektetési szolgáltató magyarországi fióktelepe üzleti, szolgáltatási tevékenységéhez, a befektetési vállalkozás és hitelintézet kereskedési könyv vezetéséhez, az árutőzsdei szolgáltató és az elszámolóház szolgáltatási tevékenységéhez kapcsolódó, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére történő adatszolgáltatási kötelezettségéről
- 8/2001. (PK.19.) MNB rendelkezés a jegybanknak szolgáltatandó információiról
- 9/2001. (MK 147.) MNB rendelkezés a pénz- és elszámolás forgalom, valamint a pénzfeldolgozás szabályairól
- A PSZÁF Felügyeleti Tanácsának 7/2006. (IX. 28.) számú ajánlása a hitelkockázat-kezelés hatékonyságának növeléséről
- A PSZÁF Felügyeleti Tanácsa és a Magyar Könyvvizsgálói Kamara közös ajánlása (10/2006. - XI.30.) könyvvizsgálók által a PSZÁF-nak évente készítendő külön kiegészítő jelentés szerkezetéről és tartalmáról

A köztük lévő hasonlóság a funkcionalitás szükségességéből származtatható hasonlóságot, illetve a matematikai algoritmusok és eljárások egyezőségét nem haladja meg. Ugyanakkor minden programozó alkalmaz olyan típusmegoldásokat (szubrutinokat), amelyeket akár maga fejlesztett ki, akár valamely programkönyvtárból származnak, és amelyeket szabadon alkalmazhat programozói tevékenysége folyamán.”

Ad 5. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 5. albekezdése):

„Az alperesek által fejlesztett program elkészítésére a rendelkezésre álló specifikációk alapján - amelyet a G. Rt. részére a S. Takarékszövetkezet szakemberei készítettek – az egyes modulok működési jellemzőitől függően egy 6-8 fős fejlesztői csoportot feltételezve a fejlesztési technológiák akkori színvonalán kb. 6 hónap alatt elvégezhető volt a leszállításkori állapotban. Természetesen minden program elkészítési időszükségletet csökken akkor, ha hasonló feladat elvégzésében egy programozó előzetesen részt vett.”

Ad 6. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 6. albekezdése):

„Egy program demó változata általában nem alkalmas valós működési tényezők szimulálására, mivel legtöbb esetben, s az itt érintett demóváltozatok esetében is csak képernyő tartalmakat jelenít meg, viszont a valós működés sajátosságainak bemutatására csak vizuálisan alkalmas, éles üzem szimulálását nem teszi lehetővé. A csatolt demó változatról az azonban megállapítható, hogy az a G. Rt. szoftveréhez készült. Ugyanakkor a demó változat - a fenti okok miatt – nem alkalmas érdemi összehasonlításra sem az I. Rt. sem a G. Rt. éles üzemű rendszerei tekintetében.”

Ad 7. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.1. fejezet 7. albekezdése):

„Nem bizonyítható, de nem is cáfolható az a tény, hogy alperesek a felperesnél folytatott munkájuk során jelentős banki ismeretekre tettek szert. Ugyanakkor, ha ilyen ismereteknek nem lettek volna birtokában, akkor sem volna bizonyítható, hogy ezen ismeretek a felperestől származnak, mivel (amint azt a S. Takarékszövetkezet levelében feltüntette) a Takarékszövetkezetnél végzett munkájuk során a nagyban a megbízó által átadott szakismeretre támaszkodtak.

Az alperesek számára a munkák elvégzésére rendelkezésre álló idő elegendő volt ahhoz, hogy a szerződésben megjelölt teljesítéseket az általuk alkalmazott fejlesztőeszközökkel elvégezzék anélkül, hogy más fejlesztéseket igénybe kelljen venniük. Azt, hogy az alperes valóban felhasználta-e a programfejlesztéseket, amelyeket a felperesnél fejlesztett illetve végzett nem megállapítható, de a csatolt iratokból kitűnik, hogy az alperes(ek) már a felpereshez való belépéskor, illetve az ott végzendő munkák megkezdése előtt a banki területről már birtokában voltak programozói ismereteknek. Annak minősítése, hogy a személyek egyéni képességük tekintetében milyen ismeretekkel bírnak, nem kompetenciája eldönteni a testületnek.”

Ad 8. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.2. fejezet 1. albekezdése):

„Igen, ennek lehet az oka a kérdésben hivatkozott fejlesztés, mivel az bír olyan szakmai fejlesztési elemekkel, amelyek kifejlesztésére a felperesnek is szüksége lehetett, és az alperes már korábban fejlesztett az adott területen. Annak minősítése, hogy a személyek képességük tekintetében milyen ismeretekkel, tudással bírhattak közel tíz évvel ezelőtt, nem kompetenciája eldönteni a testületnek.”

Ad 9. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.2. fejezet 2. albekezdése):

„Nem zárható ki, illetve nem bizonyítható elektronikus aláírás, és időbélyeg hiányában az állományok megváltoztatása. Erre utalnak az ellentmondó dátumadatok is, amelyek a lefoglalt állományokban megjelennek, és az adathordozók az eljárás korábbi szakaszában sem voltak hiteles formában kezelvek.”

Ad 10. Az eljáró tanács e helyen idézi az Informatikai szakvélemény megállapításait (3.2. fejezet 3. albekezdése):

„Ha egy elektronikus anyag nem rendelkezik elektronikus aláírással és hiteles időbélyeggel, akkor a benne lévő elektronikus információk hitelessége nem áll fenn. Az elektronikus adatok bizonyítéki erővel csak ezen jellemzőkkel ellátva alkalmasak. Az elektronikus aláírásra vonatkozó 2001 évi. XXXV. tv. 29. § (3) alapján került beiktatásra 1952 évi. III tv. a Polgári perrendtartásról szóló törvény alábbi paragrafusaiba az elektronikus úton kezelt elektronikus adathordozón tárolt adatok tekintetében, amely az akkori keretek szerint az alábbiak szerint fogalmazott. (Ez napjainkban csak szigorodott az elektronikus bizonyítási eszközök elterjedésével. De a nyomozati eljárás során már a büntető eljárás sem alkalmazta ezt, és jelen polgári peres eljárásban sincs ilyen jellegű adat.) Figyelemmel az akkor érvényes szabályozásra az elektronikus információk tekintetében a Pp. 196. § (1) alapján a magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, ha ennek a feltételeit teljesíti. Ezen paragrafus f) bekezdés szerint ha ”az elektronikus okiraton kiállítója minősített elektronikus aláírást helyezett el”. Azaz tartalmazza az elektronikus adatok bizonyítéki kritériumait, ez nem helyettesíthető papír alapú hiteles dokumentummal, illetve bármilyen más megoldással sem, mivel a bizonyítékiságot az adathordozó jellegétől függetlenül az elektronikus adat sértetlenségével kell bizonyítani.”

A fentieket követően az eljáró tanács az alábbi összegző megállapításokat teszi. A banki szoftverek szerzői jogi védelme kérdésében legalább három különös megfontolást érdemlő körülmény ismerhető fel.

Miközben a számítógépi programalkotásokra általában is igaz, hogy az alkalmazott kifejezőmódot alapvetően az ellátandó, megvalósítandó funkciók determinálják, e körülmény egyes célszoftverek esetében, mint amilyen a tárgybeli banki szoftver is, még inkább érvényesül.

A különböző speciális banki célszoftverek esetében azonban nem csupán a megvalósítandó funkciók azonosak, hanem – részben az alapvető üzleti modellek hasonlósága (pl. kamatszámítás részletszabályai), részben pedig a matematika általános szabályai miatt – a szoftverben alkalmazott algoritmusok is szükségszerűen nagyfokú egyezőséget mutatnak.

A pénzügyintézetek ráadásul szigorú állami felügyelet alatt állnak, amelynek következtében tevékenységüket, a jogszabályokon túl, normatív keretek közé szorítják a felügyeleti szervek kötelező előírásai, illetve kötőerővel ugyan nem bíró, de mégiscsak egyfajta hatósági elvárást tükröző ajánlásai. Különösen erre az utóbb említett normatív anyagra jellemző, hogy aprólékosan, a technikai részletszabályozásig terjedő módon igyekszik egységesíteni a

pénzügyi szoftverekkel szembeni funkcionális elvárásokat, például a teljesítendő adatszolgáltatások és más jelentések formátumát és tartalmát.

A fenti körülményekből az következik, hogy a speciális banki célokat szolgáló számítógépi programalkotások – egyebek mellett az ellátandó funkciók nagyfokú hasonlósága, az alkalmazott matematikai algoritmusok lényegi egyezősége, illetve a területet szabályozó normatív anyag részletessége miatt – akkor is nagyfokú hasonlóságot mutathatnak, ha egyébként az ilyen programok szerzői mások programalkotásait a fejlesztés során nem használják fel. A banki célokat szolgáló számítógépi programalkotások nagyfokú hasonlóságából önmagában tehát nem lehet a szerzői jogok megsértésére, azaz más, hasonló célú programalkotások jogosulatlan felhasználására következtetni, sőt a nagyfokú hasonlóság szükségeszerű a részletes szabályozásnak megfelelő működéshez.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy mivel az eljárás magával a számítógépi programalkotással függött össze, az eljáró tanács kifejezetten nem vizsgálta a számítógépi programalkotáshoz kapcsolódó dokumentumok esetleges hasonlóságának okait.

Budapest, 2008. június 25.

dr. Tomori Pál
a tanács elnöke

dr. Békés Gergely
a tanács előadó tagja

dr. Munkácsi Péter
a tanács szavazó tagja